

Století relativity

Reinstalace stálé expozice výtvarného umění 20. století

TISKOVÁ ZPRÁVA | 8. 3. 2018

AUTOŘI EXPOZICE: Štěpánka Bielešová (*Mansarda*), Ladislav Daněk (*Obrazárna*)

ODBORNÁ SPOLUPRÁCE: Barbora Kundračíková, Olga Staníková

PŘEKLADY: Hana Havlíčková

GRAFICKÝ DESIGN: Petr Šmalec

PROSTOROVÉ ŘEŠENÍ: Tomáš Lampar, Marek Novák, Michal Soukup

PŘÍPRAVA EXPONÁTŮ: Dalibor Sedlák, Veronika Wanková

INSTALACE: Vlastimil Sedláček, Filip Šindelář

VZDĚLÁVACÍ PROGRAMY: David Hrbek, Hana Lamatová, Lenka Trantírková

MÍSTO: Muzeum moderního umění, Masarda (Výtvarné umění 1900 – 1946) a

Obrazárna (Výtvarné umění 1947 – 2000)

TRVÁNÍ: od 8. 3. 2018

Cílem stále expozice *Století relativity* je prezentace toho nejlepšího z bohaté sbírky umění 20. století. Najdete ji hned ve dvou patrech Muzea moderního umění. V uplynulých dvou měsících prošla stálá expozice, díky neustálému rozrůstání muzejních sbírek, reinstalací. Návštěvníci se tak mohou od 8. března těšit na některé nové obrazy, plastiky a kresby, ale i na lepší osvětlení.

Umění první poloviny dvacátého století najdete v Mansardě. Důraz klademe především na ta malířská a sochařská díla, která reprezentují základní proudy v českém moderním umění tohoto období. Jednou z největších novinek této části expozice je sbírka kreseb olomouckého rodáka a průkopníka moderního abstraktního projevu česko-německého malíře Adolfa Hölzela, kterou získalo Muzeum umění loni jako dar Heinze a Moniky Röthingerových. Kromě Hölzlových děl výstavu obohatily i kresba a barevná koláž jeho žáků Idy Kerkovius a Alberta Müllera. Abstrakci rozšířila i abstraktní kompozice architekta a hudebního teoretika Arne Hoška.

Stálou expozici obohatily také další plastiky z bohatého fondu sochařské sbírky muzea; je to například kubistická *Hlava ženy z roku 1919* od Otty Gutfreunda nebo *Sedící dívka od Jana Laudy (1925)* a zcela unikátně komponovaná *Hlava* od malíře Emila Filly. Znamého představitele českého kubismu Emila Filly připomene v reinstalované expozici navíc další obraz *Píseň o Polednici* z roku 1939.

Expozice i nadále vychází z důkladné a bohaté prezentace moderních směrů od expresionismu (F. Foltýn), kubismu (E. Filla, O. Gutfreund, A. Procházka) a kuboexpresionismu (H. M. Davringhausen, O. Gutfreund, B. Kubišta) až po abstrakci (F. Foltýn, A. Diviš, A. Hölzel, H. Wichterlová) a surrealismus (V. Makovský, Z. Sklenář, Toyen) z přelomu 20. a 30. let. Závěrečné kapitoly pak patří tvorbě umělců ze Skupiny 42 (F. Gross, F. Hudeček, K. Lhoták, J. Smetana). Zvláštní pozornost jsme věnovali také moderní krajinomalbě (J. Prucha, A. Justitz, O. Nejedlý, J. Šíma, V. Špála).

Druhá část stálé expozice – Obrazárna – má ambice přiblížit v koncentrovaném přehledu nejvýznamnější výtvarné tendence od skončení druhé světové války až do závěru 20. století. Expozici uvádějí ukázky tvorby významných solitérů 50. let

(V. Fuka, V. Nováková, J. Sobotka) či autorů, kteří navazovali na předválečnou avantgardu (J. Istler). Pokračujeme poválečnou abstrakcí (J. Kotík, M. Medek, L. Padvrtová, R. Piesen, A. Veselý). Z mnoha protichůdných tendencí 60. let pak dominují ukázky pestrých forem lettrismu (J. Kolář, S. Kovařík, E. Ovčáček) a neokonstruktivismu (H. Demartini, K. Malich, L. Přibyl, Z. Sýkora) či kinetismu (J. Novák), s nimiž kontrastují malířská a sochařská díla tzv. nové figurace (V. Janoušek, E. Kmentová, K. Válová), české grotesky (K. Nepraš) a pozdější existenciální figurace 70. a 80. let (M. Rittstein). Závěr expozice patří postmoderním projevům (J. David, M. Gabriel, F. Skála), jejichž vlivy zřetelně ovlivnily umění poslední dekády, kterým expozice končí (T. Císařovský, D. Černý, J. Surůvka).

V Obrazárně ale nepředstavujeme jen české umění. V souvislosti s výrazným akvizičním úsilím spojeným s projektem Středoevropského fora Olomouc jsme se pokusili o vřazení české sbírky do širšího kontextu. Uvidíte tak rovněž tvorbu exilových autorů (J. Knap, M. Kunc, O. Slavík, I. Theimer) a význačných umělců z Polska (M. Abakanowicz, A. Lenica, T. Kantor, K. Mikulski, W. Pawlak, J. Przybylski R. Winiarski), Maďarska (I. Bak, L. Fehér, G. Jovánovicz, D. Maurer, I. Nádler, S. Pinczehelyi, E. Tót, V. Vasarely) a Slovenska (J. Bartusz, M. Bočkay, M. Dobeš, V. Kordoš, O. Laubert, J. Meliš, A. Mlynářčík, L. Teren, M. Urbásek, J. Želibská).

Dvouměsíční uzavření výstavních prostor veřejnosti posloužilo také k zlepšení technického vybavení výstavy. Cenné exponáty, tak můžete vidět v novém světle, a to doslova. Původní zářivky byly totiž nahrazeny světly, u kterých jde regulovat světelnost i UV záření.

Mgr. Tomáš Kasal

tiskový mluvčí

Muzeum umění Olomouc | Denisova 47 | 771 11 Olomouc

K: Muzeum moderního umění | Denisova 47 | 771 11 Olomouc

T: 585 514 282 | M: 602 671 477

E: kasal@muo.cz | [web](#) | [facebook](#) | [twitter](#)